

Nro. 51.

A' FELS. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBÖL.

Indult Bétsből, Kedden December 23-ik napján
1806-ik esztendőben.

B é t s.

Ezen hónapnak 18-kán örömmre indító katonai parádéval osztott-ki *Károly* ö Kir. Fő Hertzegsége a' Generálisoknak jelenlétekben öt érdempénzeket az itt őrizeten lévő *Lichtenstein Huszár* és *Maylandi Ferentz Fő Heztzeg Vasas Regimentjeikből* való 5 embereknek, a' kik magokat *Olasz országban* az utóbbi hadakozás' alkalmatosságával legjobban megkülömböztették. Míg néhány *Swadronok* a' *Hof* nevű piatzón sorban állván a' muzsikusok muzsikáltak, az alatt *Károly* ö Kir. H. ge maga kezeivel méltoztatott felfüggeszteni ezen érdemes embereknek mejjeikre az ő vitézségek jutalmát.

D d d

Török Birodalom.

Zemlinből Décz. 8-kán, A' Szemendriai bé-
kességes alkudozásnak nem lett kivánt kimenetele.
A' Császár vissza hivatta onnan a' maga Bizto-
sát *Mohasilt*. Minden órán el fognak ismét kez-
dődni a' verekedések,

Konstántzinápolyból Oktob. 24-kén. Oktob.
12-kén reggel már elindult vala egy hajó az itt lé-
vő Orosz Követ *Italinsky* ur bagazsiájának egy ré-
szekkel, 's magának elindulását is minden órán
várták, nem kitsiny érzékenységgel. Végezetre
13-dikban estve, a' mellyet követő napra már a'
Fr. Követ *Sebastiani* úr pompás felmenetele meg vala
határoztatva, azt a' meg nyugtató választ vette
Italinsky ur a' Portától, hogy az Oláh országi és
Moldovai Fejedelmek vissza fognának tétettetni,
's az egyéb nehézségek is el hárítottak,

Közönséges levelekben olvassuk, de tsak mint
hírt, hogy a' Portának ezen határozása után egy
ujj szövetséges kötés állittatott volna lábra közte
és az Orosz Udvar között, a' melynek ezek volná-
nak fontosabb feltételei: Az Orosz seregek a' Tö-
rök földön mehessenek és a' Konstántzinápolyi ka-
nálison evezhessenek által, a' Török Birodalomban
kereskedhessenek, katonákat verbuálhassanak: a'
Török hajók ellenben ne evezhessenek az Orosz Bi-
rodalom ellenségeihez, és ő esmérje-meg az Orosz
Birodalomnak a' 7 szigeteken való fő uraságát, &c.

Frantzia Birodalom.

Folytatása az Anglus és Fr. külső Ministerek
Fox és Talleyrand között való levelezésnek: —

2. — *Talleyrand* Foxhoz, Mártz 5-kén 1806. —

„Az Excellenciád' levelét ö Cs. Felségének eleibe terjesztettem. Első szavai, mellyeket hozzám, annak elolvasás után intézett, ezek voltak: Szemlélem ezen levélben a' betsületnek és virtusnak azon fundamentomait, e' mellyek Foxurat minden időben lelkesítették. Köszönnyemeg néki az Ur nevében, és mondja meg, hogy akár mint forduljanak a' környülállások, t. i. hogy akár sokáig tartson még ez a' hadakozás az ö Kiralyának politikája miatt közötünk, akár pedig oly hamarjában végvettethessék ennek az emberi nemzetre nézve ily haszon nélkül való veszekedésnek, mint azt mind a' két nemzet kívánnya: én örvendek annak az új változásnak, a' melly ezen hadakozásnak tulajdonságát érte, és a' melly előpostája annak, a' mit egy olyan Kabinét-től várhatunk, a' melynek princziptumait én igen jó szívvvel a' Fox uréhoz, ahoz az emberéhez mérséklem, a ki arra van kiváltképpen teremtetve, hogy azt, a' mi szép, igaz, és nagy, érezze. — „Ea, Uram, ö Felségének ezen tulajdon szavaihoz legkissebbet is hozzájok adni nem akarok: hanem tiszteletemnek elfogadását kérvén, maradok. etc. Talleyrand, Beneventi Princz.,,

3. — Fox Talleyrandhoz, Mártz, 26-kán 1806. Uram! az a' jelentés, a' mellyet az Ur a' maga Országlószékének békességes gondolkodása felől kinyilatkoztatott, éngemet arra indított, hogy Királyom figyelmetességét az Exc.ád levelének különösen ezen pontjára vezéreljem. Ö F. ge már több mint egy versben kinyilatkoztatta a' Parlamentum előtt azon hajlandóságát, hogy azt az alkalmatosságot ölelni fogja, a' melly szerént a' békesseg oly állandó fundamentumokon helyreállíttathatik, a' mellyek népeknek javával és bátorságával megegy-

gyezhetnek. Ő F. ge szünet nélkül ohajtja a' békességet, hanem a' bátorságos és állandó békességet; és nem tsak valami fegyvernyugvás a' céllozása, a' melly valamint az alkúvó Felekre úgy egész Európára nézve tsak nyughatatlanságoknak kútfeje lenne. A' mi az Amiensi Kötésnek feltételeit illeti, a' mellyet a' Fr. Országlószék talám az alkudozás' fundamentemául felvenni kívánna, effelől megjegyztetett, hogy ezt a' kifejezést három vagy négy féleképpen is lehetne magyarázni, a' melyhezképpest még további előre való magyarázatnak kellene tétetődni, a' melly, ha egyéb ellenvetések nem volnának is ellene, leg aláb nagy késedelmezésre szolgáltatna alkalmatosságot. A' két ilyen nagy, és minden alattomban való meszterkedést utáló Hatalmasságok között való alkudozás fundamentemául, a' következő, mind két részről megesmértetendő princzipiumot kellene felvenni, t. i: hogy a' legyen mind két Félnek céllozása, hogy a' békesség, mind kettőjekre és mind kettőjöknek szövetségeseikre nézve tisztességes és olyan tulajdonságú lehessen, hogy az által, a' mennyiben töllök függ, Európának tsendessége bátorságos lábra állittódjék. Anglia, egygyik szövetségeseinek javát is el nem mellözheti, az Orosz Birodalommal pedig olyan szorossan öszsze van tsatóltatva, hogy semmi némü alkudozást nem folytathat annyival is inkább végre nem hajthat, külömben, hanem tsak a' Sándor Császár társaságában: a' mely tekintetben azonközben, minthogy egy Orosz Ministernek meg jelenését az alatt várni lehet, némely fő pontokat előrevalóképpen addig is megfontolás alá venni, lehetne. Úgy látszhatna, mintha az Orosz Birodalomnak az ő meszsze való léte

miatt talám nem lehetne annyi oka a' Frantzia országgaí való alkudozásra, mint más Hatalmasságoknak: hanem ez a' minden tekintetben igen nagy tisztelet érdemlő Udvar, valamint Anglia, érzékenyül gondoskodik mind azokról a' környülállásokról, a' mellyek az Europai egyéb Fejedelmeket és Státusokat illethetik. Ezekből láthatja az Ur, melly készek légyünk mi mind azokat az akadályokat elhárítani, a' mellyek a' békességes egygyetértést késleltethetnék; nem azért pedig bizonyyal, mint-ha a' hadakozásnak folytatásától félnénk, mint-hogy ennek folytatása miatt minden nemzetek között az Anglus nemzet szenved leg kevesebbet: hanem, hogy a' más nemzeteket sajnáljuk, &c. Legnagyobb tisztelettel vagyok, &c. — *Fox*.

Arról a' személyről, a' kiről Minister *Fox* a' maga első levelében emlékezett, hogy hozzámenvén, a' Frantzia Birodalom' feje ellen való planum felől néki hírt tett, 's több effélék, ekképpen irnak a' Párisi leg ujjabb levelek: — „Minthogy ezen személy felől az óta több emlékezet nem vólt: kétség kívül kívánja az ujságon kapó közönség tudni, hogy mi történt volna véle. Mi (így fejezi ki a' *Gazette de France*' írója magát) gondoskodtunk, hogy a' közönséget ezen tekintetben is kielégíthesük. Mihelyest a' *Fox* levele Párisba megérkezett, a' fő Politziai előljárók azonnal mindenrendeléseket megtettek azon pontokon, a' mellyeken a' szóban forgó személynek Angliából való visszaérkezését vélni lehetett, hogy semmi képpen útat ne veszthessen. Hámburghoz szállott ki, a' hol azonnal elfogattatott. Párisba hozattatván, sokszori kikérdeztetéséből világosságra jött, hogy a' *Fox* tudósítása igen pontos lett volna. Az ő büne, a' mellyet tett

vala, olyan nagy volt, hogy önnön vallás tétéle szerént sem remélhette a' nagy büntetésől való megmenekedhetést. Ő F. ge a' Császár ellenben, minekutánna a' Fő Politziai Ministertől a' dolog mi-vóltát megértette volna, hatalmához hasonlító nagy lelküségtől indittatván, nem méltoztatta a' maga figyelmetésségére ezt a' gyáva próbatételt; esztelenséget talált többet benne, mint gonoszságot: a' melyhez képpest megparantsólta, hogy ezen embernek büne, az ő elméje meg bomlása következésének tulajdonittassék lenni. A' *Bicotre* nevű fogházba záratattatott tehát, és még most is ott ül. Sem természet sem nevelés ajándékával nem bír szegény leg kissebbel is.

Párisból Dec. 5-ikén. A' Monitörben egy nevezetes ülése hirdetődött ki a' Szenátusnak, a' melyet ez Dec. 2-ikén a' Birodalom Fő Canczellariusának H. tzeg Cambaceresnek előlülése alatt tartott. Minekutánna ezen H. tzeg az ülést egy rövid beszéd által kinyította: *Porcher* az egygyik Titoknok néhány fontos Actákat terjesztett a' Szenatus eleibe, t. i: — 1) ször a' Császárnak egy Jelentését, a' melyet Berlinből Nov. 21-kén indított a' Szenatushoz, a' melly napon az Anglusok ellen való Dekretomát is kiadatta — 2) ször a' külső dolgokra ügyelő Minister által a' Császár eleibe terjesztetett két Előadásokat, a' mellyekben találtatókokra nézve a' Császár azon Dekretomot kiadta az Anglusok ellen — 3) ször ugyan ezen Dekretomot. Mind ezek a' M. Kurirban is ki fognak jöni. Most itt következik a' Minister *Talleyrand* 1. ső Előadása *Napoleonhoz*. —

„Császár! egy negyedik *Coalitio* formálódott vala, a' mely egy hónapnál rövidebb idő alatt

megaláztatott. Pruszsia ármádiáját, erősségeit, fő városát és tartományait a' F.ged hatalmában lenni szemlélte, és mostanában a' békességért esdeklik. Az előbbeni *Coalitióknak* alkalmazhatóságokkal is, Frantzia Országának mindenik ellensége meggyőzöttetvén azonnal békességet kért; és azt meg is nyerte. Remélettük, hogy az egymásután következő magános békességkötések, egy közönséges, tisztességes és bátorságos békességre fognának vezérelni. Ezen reménségünkben három versben tsalattatunk-meg; három versben mutatta meg a' tapasztalás, hogy a' Frantzia Birodalom ezen mérséklettség és nagy lelkiőség mellett mindenkor megtsalattatna. Minden elrontatott *Coalitió*, ujjabb *Coalitió*t szült, és a' Fr. Birodalom örökös háború által fenyegettetett. —

„A' Fr. Birodalom arra a' hatalomra és nagyságra jutott, a' melyre F.ged soha nem törekedett. Minden felől példa nélkül való dühösséggel fenyegettetvén ez a' Birodalom, és arra juttatván, hogy tsak a' halál, vagy győzedelmeskedés között választhasson, ő tsak a' maga boldogságáért viaskodott, és tsak arra fordította győzedelmeit, hogy mértékletességét nagyobb fényre hozza. Ő nem tette semmivé azokat, a' kik őtet semmivé akarták tenni; véghetetlen hodóltatásokat tett, hanem azoknak tsak egy kis részeket tartotta-még magának: 's még kevesebbet tartott volna meg, ha azok a' vak indulatok, a' mellyek körülette dühkösködtek, őtet arra nem kényszerítették volna, hogy magát nevelje, hogy azoknak annyival inkább ellenek állhasson. Mostan, midőn ugyan azon gyűlölségnek lelkétől a' negyedik versben, és ugyan azon semmivé tételre való igyekezettel támadtatik-

meg F.ged, nem lehet egyéb czélozása, csak a' mit népének java elkerülhetetlenül megkíván, a' mely célját, el nem érhetné F.ged, ha csak nyereségeit egészen önnön hasznára nem fordítaná, és az elfoglalt tartományokat mint pótolás' tárgyait hatalmában meg nem tartaná, olyan véggel, hogy a' közönséges megbékélést azokhozképpent intézzel. Két Hatalmasságok, a' kik Európának ellenségei, össze tsatolták magokat olyan véggel, hogy a' veszekedést és hadakozást terjeszthessék. Az ö ditsőségyszomjóhozásoknak célja különböző: hanem Frantzia ország eránt ugyan azon egy gyűlölségtől lelkesítettnek, mivelhegy tudják azt, hogy Frantzia ország meg-nem szünhet őket az ö veszedelmes céljokban akadályoztatni. Szünetlen azon iparkodván, hogy néki ellenséget keressenek és támaszszanak, e' végre minden mesterkedést, fenyegetődzést, hizelkedést, megrontást, és rágal-mazást eszközül vesznek; mindent megtámadni, elnyomni, és járomba hajtani igyekeztvén, Frantzia országot vádolják, hogy mind ezeket tselekedni ő iparkodna. —

„Anglia azon mesterkedik, hogy a' tengeren csak ő üzhesse a' hajós kereskedést; minden szolgáltatások és kereskedés egyedül való kalmárjává akar lenni. Valánányszor Franczia országot a' történetek folyamatajának ereje arra kényszerítette, hogy az ő véle szomszédos apró Stausoknak ügyeket önnön tsendességek véget védelnezzel, Anglia mind annyiszor panaszt támasztott ellene. Néhány városok és tartományok, a' mellyek századoktól fogva Frantzia országtól halgattak, tovább is véle kívánván tartani, Anglia ezért azonnal lármát ütven, úgy festette-le Frantzia Orszá-

got, mint a' melly a' nagy Státusoknak függetlenségeket fenyegetné. Apró Státusok voltak-é azok, a' mellyek századoktól fogva Angliától függöttek, 's mintegy az ő munkásságának kerületébe szoritattak? Nem az Északi nagy Hatalmasságok voltak-é azok, a' mellyekre Anglia a' maga erőszakoskodásait ki terjesztette; és a' kik a' mellett, hogy magokat az örökké való neutrálisságnak védelmezésére egygyesítették: magokat az ő véghetetlen törvéntelenségeinek alája vetni, és a' magok nagy károkkal, Frantzia országnak leg betsesebb és igazságos kívánságait fel áldozni kénytelenítették. A' Nemzeteknek függetlensége ezen időben nem tsak fenyegettetett, hanem meg is rontatott, és, a' hol Angliától függött, semmivé is tétetett. Mi haszna volt annak, hogy Anglia a' Pétersburgi Kötés ereje által némely princzipiumokat, a' mellyeket sem tsábitásai sem fenyegetődzései által semmivé nem tehetett vala, megesmérni kénytelenített? Mingyár azután lábaival össze tapodta mind azokat, és el távozott azoktól, mihelyest a' bézárás jussáival ön'kénye szerént és a' leg esztelenebb módon vissza kezdett élni. Ez a' jus tsak azokra az erősegekre terjesztődhetne - ki az okosságnak és kötelességeknek réguláik szerént, a' mellyek egészen körül vétettetve és abban a' veszedelemben vannak, hogy meg vétettetéssel fenyegettetnek. Ő ezt a' just, egész tengeröblökre, folyóvizeknek torkaikra, partokra, és egész országokra ki akarja terjeszteni. Frantzia ország Anglia által körül vétettetve és abba a' veszedelemben helyheztetve nem vólt, hogy ő általa elfoglaltassék: még is egész Frantzia országot bézaratott állapotban lenni kihirdettette. Így tselekedvén Anglia, nem kinyilatkoztatja-é ez által,

hogy semmi törvényt, semmi kötéseknek nem esmér, hogy egyedül csak az erőseknek jussokhoz alkalmaztatja magát, és hogy mindent törvényesnek lenni tart, a' mit büntetetlenül véghez vihet.

„Az Orosz Birodalom az alatt, hogy véghetetlen Státusainak felelevenítésén gondoskodna, 's a' bölts törvényhozás és atyai kormányozás által azt a' vétket megengesztelni iparkodna, a' melly miatt egy régi, népes, nevezetes, és jobb állapotot érdemlő nemzet, a' független nemzetek sorából kiesett: elnyeléssel fenyegeti a' szép Ottomannus Birodalmat. Azt az útat módot követi most a' Törökök eránt, a' mellyet a' Lengyelek eránt követett vólt. Tartományaiban a' támadást és zürzavar lélekét éleszti. A' Szerviaikat felingerli, felfegyverkezteti, és védelmezi a' Porta ellen. Moldova és Oláh ország, két hitszegett Elöljárók által kormányoztatván, a' Porta őket egy Firmán által ilyeneknek lenni kihirdettette, és letétette vala. Az Orosz Birodalom meg nem elégedvén azzal, hogy nékiék menedék helyet adott, fegyveres sereget is küldött a' *Dniester* vizéhez, 's visszatétettéseket kívánta, azzal fenyegetődzvén, hogy külömben hadat izen a' Porta ellen. A' Török Udvar szomorú szemekkel nézte olyan környülállások közé helyheztetve lenni magát, hogy nyilyánságos ellenségeit hivataljokba vissza tenni, és azokat az embereket, a' kiket helyekbe maga rendelt vala, elbocsátani kelljen. Itt tehát olyan vétek által sértett-meg a' függetlenség, a' melly által egyszersmind minden thronusoknak méltóságok megbántatik. Abban a' szempillantatban, a' melyben önnön Helytartóit nem maga választhatja a' Porta, nem

független uralkodó többé, hanem csak Vasallus ; vagy más szókkal élvén, ezen szempillantattól fogva csak névvel az övéi Moldova és Oláh ország; 's ezek a' két nagy és gazdag tartományok , olyan emberek által kormányoztatván, a' kik magokat az Orosz Birodalomnak eladták, ennek valóságos meghódolt tartományaivá lettek. —

Ilyen ellenségekre nézve, a' kiket a' Felséged mérséklettsége a' fegyverből ki nem vetkeztethetett, és a' kik a' F. ged győzedelmei mellett is mind közelébb közelébb jutnak feltett céljokhoz , és csak önnön indulatjaikra halgatván, semmi just tiszteletben nem tartanak, nem követheti Felséged csak a' maga nagy lelkűségét és nemes érzékenységét. Maga az a' hajlandóság, a' mellyel a' békeességhez vonattatik Felséged, azt a' törvényt szabja F. ged eleibe , hogy ki ne adjon a' maga foglalásai között semmit mind addig — valameddig az Ottomanus Birodalomnak teljes függetlensége , a' melyre a' Frantzia Birodalomnak leg első figyelmetesget kell fordítani, meg nem esmértetik és kezesség által meg nem erőssítettik — valameddig a' Spanyol, Hollandus, és Frantzia Koloniák, a' mellyeknek elveszések csak a' Coalitiok miatt történt, ki nem adattatnak — és valameddig egy olyan közönséges törvényes könyv bé nem vétettetik, a' mely minden Koronáknak méltóságokkal megegyező , 's minden nemzetek tengeri jussoknak fenntartatásokra és bátorságba való helyheztetésekre, alkalmas lehessen. —

„Ezen határozásnak igazságos , szükséges és hasznos voltát, közönségesen mindenek által fogják látni. Ez jó tetemény fog a' Felséged szó-

vettségeseire és azon városokra nézve lenni, a' kiknek éppen azok a' hadakozások okozták kár-
vállásaikat, a' melly hadakozások ily sok és ily
nagy országokat a' F.ged hatalma alá hajtottak.
Akár melly egyéb Systemát venne-fel és követne
F.ged, mind azok mellett el kellene szövetségese-
sinek és ily sok népes városoknak javokat mel-
lőzni, a' tsudálkozásra leg méltóbb győzedelmek-
nek gyümöltseik oda lennének, és a' Frantzia Bi-
rodalom mind ezeknek a' hallatlan győzedelmeknek
és ennyi hérosi tselekedeteknek közepette is, a' mel-
lyek ötet ily nagygyá tették és ditsősséggel béfe-
dezték, nyugodalomban nem fogna élni; nem fog-
ná szemlélhetni azt a' jövendőt, hogy fegyvereit
letehesse, hogy magát a' kereskedés és szorgalma-
toskodás békességes foglalatosságainak néki ad-
hassa, a' melyre ötet a' természet hívta, &c. Ber-
linben Nov. 15 kén, 1806. *Talleyrand* Beneventi
Princz.

A' Császár Jelentése a' Szenátushoz :

„Azon környülállásokra nézve, a' mellyek köz-
zé Európának állapota mostanában helyheztetve
van, tudtára akarjuk a' Szenátusnak és a' nemzet-
nek azokat a' princzipiumokat adni, a' mellyeket
mi, politikánknak sinórmértékéül felvettünk. A'
három hadakozások után mindenkor a' mi rendkí-
vülvaló mérséklettségünk vólt a' következő ha-
dakozásnak az oka. Így kellett nekünk a' har-
madik *Coalitiónak* elbomlása után kilentz hónapok-
kal, és így azon győzedelmek után, a' mellyeket
az Isteni gondviselés nekünk a' szárazon való
tsendességnek hosszú időkig való megfundáltata-

sára adott vala, kilentz hónapok múlva, a' negyedik *Coalitió* ellen hadakozni. —

„Angliának sok Európai Kabinetumokhoz terjed befolyása, és a' véle való tartós békesség nélkül nem élhet a' mi nemzetünk a' békességnek azon jó téteményeivel, a' mellyek a' mi munkáinknak leg első céljok, és életünknek egyetlenegy törekedése. Ennyi győzedelmeinknek közepette sem tartóztatott minket, még a' közelébbi békességes alkudozásokban is, Angliának sem fennhéjzózó beszéde, sem azok a' nagy áldozatok, a' mellyeket ő, mi töllünk kivánt. Máltha szigetét, a' melytől mintegy ezen hadakozásnak ditsősége függött, a' melynek megtartásán Anglia még a' Kötéseknek féretételek által is iparkodott, és a' melly leg első oka vólt ennek a' hadakozásnak, mi már által engedték vala néki: abban is megegyyeztünk vala, hogy *Ceylon* szigetén és a' *Mysorei* Birodalman kívül a' *Jó-reménység*' fokát is tartsa-meg magának. Hanem, minden iparkodásainknak füstbe kellett menni, mihelyest ellenségünk Kabinétumában megszűnt a' tanátskozásokat az a' nemes nagyragyás lelkesíteni, hogy a' világ boldogságát Angliának jelenvaló bóldogságával, és ezt, az ő jövendő javával egygyesíteni lehessen: pedig Angliának semmi némü bóldogsága nem lehet tartós, valameddig ő azt ezen nagyra vágyó és igazságtalan politikan fundálja, hogy 60 millió lakosokat, a' kik az ő szomszédjai, 's a' kik gazdag és derék emberek, a' kereskedéstől és hajokázástól megfoszthasson.

„Az Angliai első Ministernek (Foxnak) halála után tüstént eszünkbe vettük könnyen, hogy az alkudozásnak folytatásával nem egyébre czéloz An

glia, hanem csak, hogy a' bñltsőjében meg folytatott negyedik Coalitiónak szövetségét behálózhasssa. Ezen ujj környülállások között változhatatlanúl meghatároztuk magunkban, hogy Berlint, Warschaut, és azon tartományokat, a' melyek a' fegyver ereje által kezünkre kerültek, míg a' közönséges békesség meg nem köttetik, míg a' Spanyol, Hollandus, és Frantzia Koloniák vissza nem adattatnak, míg az ottomanus Birodalom erős fundamentomra nem helyheztetődik, és míg ennek a' nagy Birodalomnak függetlensége, a' melly a' mi nemzetünket leg közelébről érdekli, változhatatlan módon meg nem erősítettik, addigide ne hagyjuk.

„Mi bészárt állapotban lenni kihirdettettük a' Britannus szigeteket, és olyan rendeléseket tettünk ellenek, a' melyek ellen tusakodott szívünk. Alig vehettük rá magunkat, hogy a' magános személyek javát a' Királyoknak veszekedéseikkel összesatoljuk, és a' pallérozodásnak illy sok esztendei után azon princzipiumokra vissza terjünk, a' melyek az első időkbéli nemzeteknek esmérteő tulajdonságaik vóltak. Hanem népeinknek és szövetségeseinknek javok által kényszerítettünk, ugyan azon fegyvereket fordítani közönséges ellenségünk ellen, a' mellyekkel ő él mi ellenünk. Nem az indulat, nem a' gyűlölség, hanemtsak a' költsönnek hasonló költsön által való visszafizetése, adta nekünk erre a' határozásra az alkalmatosságot. A' mely ajánlást mi a' három Coalitióknak, a' melyek népünk ditsőségét illy nagyra emeltek, el oszlathtások után tettünk, most is azt teszszük ujj győzedelmeink után. Készek vagyunk Angliával, az Orosz Birodalommal, és Pruszsziával is bekességet kötni, de

tsak olyan fundamentomokon, hogy senki magának semmi felettünk való just ne tulajdonittson; a' Koloniákat vissza kell az anya országoknak adni, 's a' mi kereskedésünknek, szorgalmatoskodásunknak olyan kezességre kell szert tenni, a' milyenre szüksége van. Ha ezen határozásaink miatt a' közönséges békeségnek helyreállása valami követet haladni talál: akár mely rövid legyen ez a' haladás, hosszúnak fogtetszeni a' mi szívünknek. De, meggyöződöttek vagyunk mi affelől, hogy méltóképen meg fogják népeink a' mi politikai rendelkezéseinket fontólni, és által fogják látni vélünk együtt, hogy a' magános békeség tsak fegyvernyugvás volna, a' melly mellett mi minden hasznunkat elvesztenők, ujj hadakozásra adván alkalmazhatosságot; és hogy Frantzia Ország egyedül tsak a' közönséges békeségben találhattya-fel szerenetséjét. —

„Olyan időpontban állunk, a' melly igen fontos a' nemzeteknek állapotjokra nézve. A' Frantzia nemzet meg fogja mutatni, hogy méltó arra az állapotra, a' melly ötet várja. Azt a' Szenátus Consultumot, a' mellyet én előtekbe terjesztetek, és a' melly szerént az ujj Conscriptusok, noha ennek ideje a' közönséges mód szerént még a' jövő Septemberben lenne, ez úttal az 1807-dik esztendőnek első hónapjaiban fognak össze gyűjteni, valamint az atyák úgy az ő fiaik is buzgósággal fogják telyesíteni. Mikor szollithanók szebb időpontban fegyverfogásra a' Frantzia ifiakat, mint mostanában, midőn ellenségeinknek fő városaikon és azon tsatamazökon által fognak zászlóik felé utazni, a' mellyet már az ő idősebb fegyveres

társaik nevezetesebbé tettek. *Berlinben* Nov. 21. kén, 1806-ban. *Napoleon.*“

Ennek és a' több ide tartozó Aktáknak felolvasztatások után, Státustanátsos Regnault ment-fel az orátori székre, és felolvasta a' Császár Jelenté, sében említődött *Senatus Coasultumot*, a' melynek ennyiben áll a' foglalatja: A' Császár által meghatároztatandó időszakaszok szerint 80,000 ujj Conscriptusok gyűjtettetnek özsze az 1807-ik esztendőben, azon ifiak közzül, a' kik az 1787-dik esztendőnek 1 ső Januariussától fogva, annak 31-dik Deczemberéig születettek.

* * *

Egy Franczia Országból Bétsbe származott Özvegy Asszony, a' ki a' Frantzia, Olasz és Német nyelveken ír, és beszél, kívánna egynehány, mint egy tiz esztendős Kisaszszonyokat szállásra és Asztalra itten magához venni, és azokat a' fent irt nyelvekre, idejekhez képest Historiára, Geografiára, számvetésre, kötésre varrásra, ehez tartozó Rajzolásra és egyéb Asszonyi Munkákra és tisztaságra tanítani: vigyázzván jó erköltsökre, és kinek kinek Vallására. Mind ezeket, a' mosást is ide értvén, tselekszi esztendőnként 300 f.tokért. Ha a' kis Asszszonyok nagyobbak, és Musikát's tánczot is kívánnák tanulni, az, a' fizetést vagy 100 f.tal neveli. Lehet e' részben hozzánk írni.